

Скжперникъ — Хаджия

Вие, дѣца, сте чували за нашето робство подъ Турция. Знайте какви лоши врѣмена е прѣкаралъ нашия народъ: какъ българитѣ сж били ограбвани затваряни, избивани, а селата имъ на пожаръ изгаряни....

Но надали сте чували, че на турцитѣ сж помагали и нѣкой наши българи. Христо Вотева нарича тѣзи лоши българи: **проклѣти хаджии и лакомии чорбаджии**. Тѣ сж били най-вѣрнитѣ приятѣли на турскитѣ паши и кждии, и сж издавали „младитѣ и буйни“ българи на турцитѣ.

Тѣзи хаджии сж били голѣми богаташи, но сжщо и чудновати скжперници. Ето ви една случка съ единъ котленски хаджия.

Хаджи Петраки ималъ грамадни богатства: тридесетъ стада овци и кози въ Добруджа. Повече отъ хиляда коня; ималъ голѣми кжщи и безброй сухи пари-чисто сребро и злато. Ималъ повече отъ сто души овчари, конари и ратаи, които му робували, като че ли сж били цѣнени у нѣкой паша. Не ги хранѣлъ добрѣ, нито имъ заплащалъ справедливо.

Единъ пжтъ Хаджията на конь, а единъ отъ ратаитѣ - пѣша, се връщали отъ Добруджа за Котелъ, и трѣбвало да ношуватъ въ единъ ханъ край пжтя. Въ хана имало много пжтници, които се хранѣли съ сготвени кокошки. Тогава кокошкитѣ били евтени - по тридесетъ пари едната.

Главитѣ на кокошкитѣ били изхвърлени на